

ПРО ПРИНЦИПИ МОДУЛЬНОГО ПІДХОДУ У СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Бредньов А.М., Бредньова В.П. *(Одеська державна академія будівництва та архітектури, м Одеса, Україна)*

На сучасному етапі реформування освітньої системи велике практичне значення надається формуванню особистості фахівця, яке було б адекватним до теперішніх вимог часу. За міждисциплінарним підходом навчальні дисципліни і, навіть, окремі розділи та теми в них можуть розглядатися як частини ієрархічних ступенів професійної підготовки. Так, для формування загальноінженерних знань та вмінь однією з важливіших вимог є відпрацювання алгоритмічного рівня навчання разом з розвитком рівня творчого та інтелектуального.

Поняття «модуль» - «modular instruction» можна позиціонувати як блок інформації, що складається з логічно завершеної одиниці навчального матеріалу та має певне методичне супроводження. В більш широкому контексті можна припустити, що модуль – це замкнений навчальний комплекс, до складу якого відносяться викладач, студенти, навчальний матеріал та засоби, що допомагають реалізувати індивідуалізований підхід, в тому числі забезпечити саморозвиток та власну траєкторію навчання студента.

Сучасні вчені вважають досить реальним вже в теперішній час перехід від традиційної форми навчання через модульне до дистанційної освіти, коли викладач та студент розділені у просторі. Умовами для розвитку дистанційної освіти, по-перше, є сучасні досягнення у галузі технологій навчання, засоби масової інформації та зв'язку, по-друге, широке застосування різноманітних технічних засобів. Так, інтернет-навчання або сітьова технологія навчання має певні переваги: навчання в індивідуальному темпі в залежності від обставин, свобода та гнучкість у виборі тематики та окремих дисциплін, комфортні умови для творчої само виразності студента тощо. Але відсутність очного спілкування між студентом та викладачем виключає будь-який індивідуалізований підхід, унеможливорює здобування відповіді на незрозуміле питання відразу. Крім цього, студенти, як правило, при дистанційному навчанні відчують недостачу практичних знань та навиків. У даному випадку основа навчання – це тільки письмова форма, тому відсутність можливості усно відповісти та висловити свої думки також є недоліком. Нарешті, для дистанційної освіти потрібна жорстка самодисципліна, для досягнення позитивних результатів студенту потрібна

самостійність та відповідальність, самоконтроль, а також, безумовно, можливість постійного доступу до інформаційних джерел певного рівня.